הורוטופיה

נלי אגסי

אוצרת: מרי שק

נלי אגסי: הורוטופיה

רק ציוץ הציפורים ושאר מיני חיות נשמע ברקע. סימני חיים יחידים בטבע הדומם. הרחשים נשמעים כפעימות ואילו השאיפות והנשיפות פנימה והחוצה מהדהדות בחדרי הלב. בחלל היערות, רטט נשימות בוקע מתוך פריחת שושנים מלאכותיות.

מיצב הווידאו מורכב מחמש גלויות שצולמו ביערות ובפארקים יפהפיים, שמזכירים את הגנים שעוטפים את ארמון ורסאי. למעשה אלה אתרים שבהם פעלו בעבר בתי חולים פסיכיאטריים במערב התיכון האמריקאי. באותו המקום ממש נחשף סוד של הסתרה וגילוי, בין הנראה המפואר לבין הנגלה הכואב.

בידיה של אגסי, הטבע והתרבות נפגשים בטקס סוראליסטי כמעט. קו האופק של הנוף חודר פנימה לאין סופיות מכילה, בולעת. השמש משגרת קרני זהב שמראות את הדרך. מיפוי העקבות נחרט בקווים שברירים ושקופים, אין דרך חזרה. הצד האחורי הופך לקדימה, מרחב פעולה והגשמה. החיים כאלכימיה. מתוך הבית, מתוך האישה האדריכלית בוקעת חיות. האישה האדריכלית, מוטיב חוזר בהרבה מעבודותיה של אגסי, היא זו המכילה גם את הטבע וגם את בני אדם. בכוחה לחלץ סבל וכאב ולהופכם ליופי עוצמתי.

בתקופת הקורונה התעורר הדחף לצאת החוצה לאוויר הפתוח, לאפשר נשימה מתוך ים כחול אינסופי או ביערות צפופי צמרות. הכמיהה והשקיקה לטבע הפתוח, הפרוץ, המאוורר, בסופו של יום נאלצות להסתפק ביציאה לפארק השכונתי הקרוב לבית, טבע מלאכותי שמשמש כמעין הרחבה של המרחב הביתי.

כמו בכל עבודותיה, מתחילה אגסי מקנה המידה שלה עצמה ומשם השמיים הם הגבול. היא בונה, פושטת ולובשת את הנוף מחדש. על פיה העולם חי ונושם. בווידאו ובקולאז'ים המוצגים בתערוכה היא מייצרת עוצמה, עדנה, ותודעה היסטורית וסביבתית. מצד אחד משבשת את הנוף הפסטורלי ומאידך הופכת את המשקולות לעוגנים.

אוצרת: מרי שק

Nelly Agassi: Horrotopia

Only the chirping of birds and other animal sounds are heard in the background. The sole signs of life in the still landscape. The noises sound like heartbeats, while the breathes in and out reverberate through the chambers of the heart. In the space of the forests, the vibration of breathing emanates from the blossoms of artificial roses.

The video installation comprises five postcards of beautiful forests and parks. Evocative of the gardens surrounding the Palace of Versailles, these are in fact former sites of psychiatric hospitals in the American Midwest. In this place, a secret of concealment and exposure is unraveled, between the glorious appearance and painful revelation.

In Agassi's hands, nature and culture come together in an almost surreal ritual. The horizon line infiltrates the inside, entering the encompassing, engulfing infinity. The sun sends gold rays that delineate the way. The charting of the traces is etched in invisible, fragile lines, there is no way back. The backside becomes the front, a space for operation and realization. Life as alchemy. Vitality emanates from the house, from the architectural woman. A recurring motif in Agassi's body of work, the architectural woman is the one who holds both nature and humans, able to extract suffering and pain and turn them into powerful beauty.

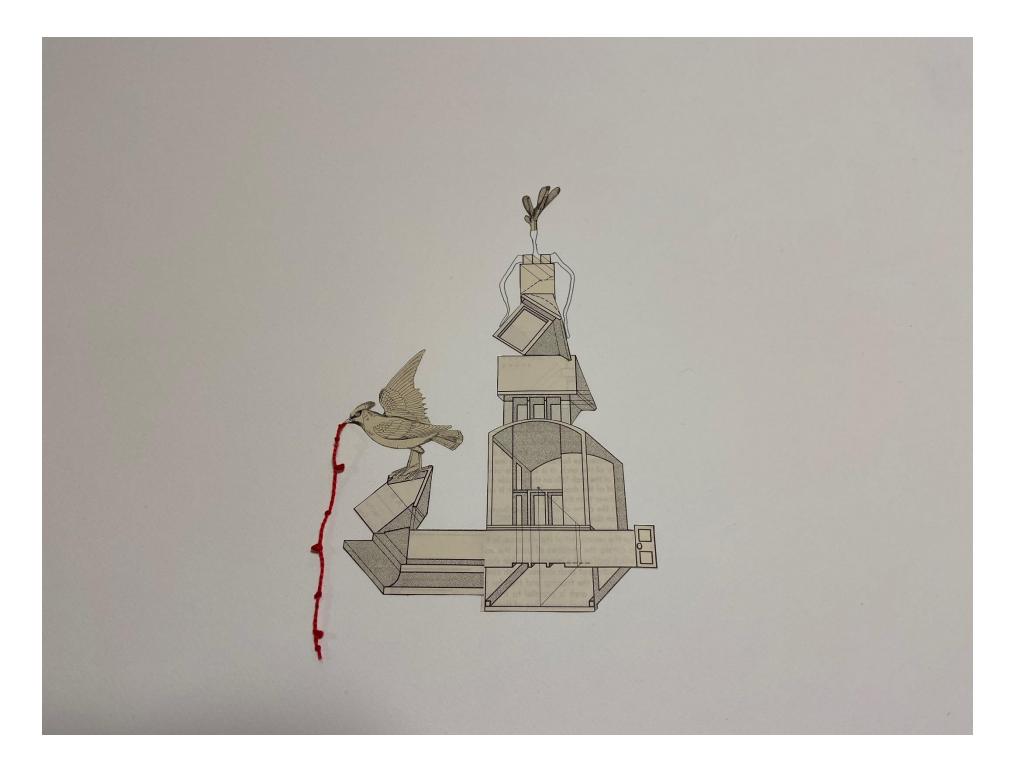
During the global pandemic, there was an almost universal urge go out into the open air, to breathe from an endless blue sea or in dense forests. At the end of the day, the longing and yearning for the open, wide, unrestricted nature had to make do with a visit to the nearby neighborhood park, artificial nature that serves as an extension of the domestic realm.

As in her previous works, Agassi starts with her own scale. From there, the sky is the limit. She builds the landscape, taking it off and putting it back on. The world lives and breathes by her. In the video and collage works, she generates power, refinement, historical and environmental consciousness – on the one hand disrupting the pastoral landscape and on the other hand transforming the weights into anchors.

Curator: Marie Shek

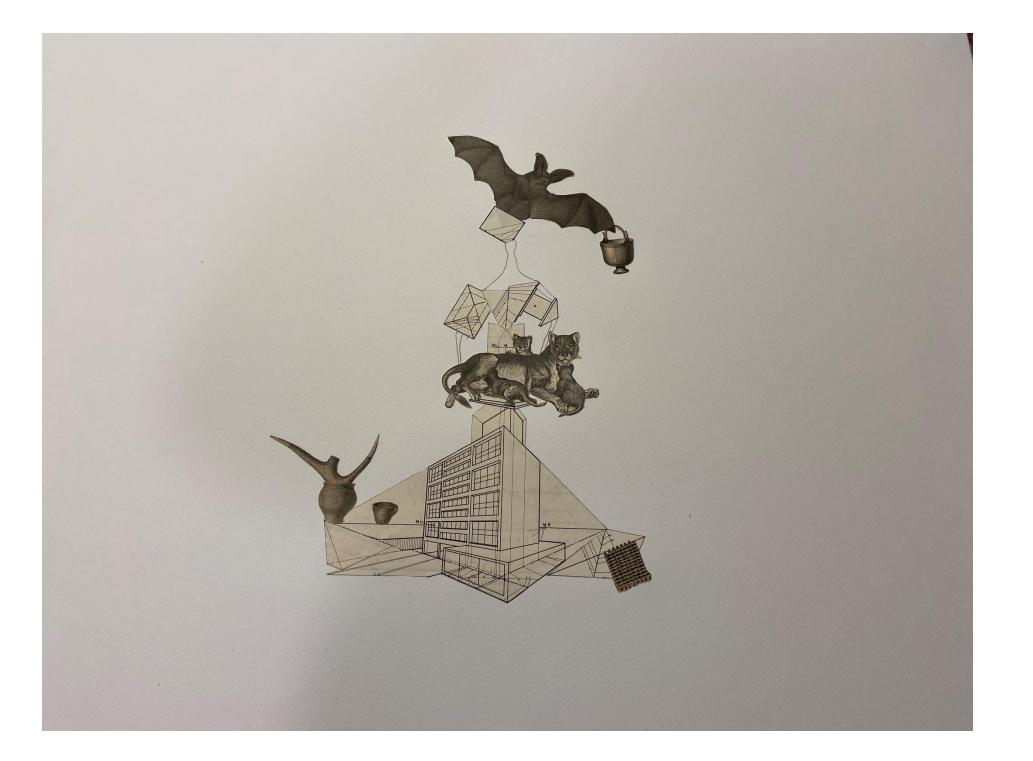

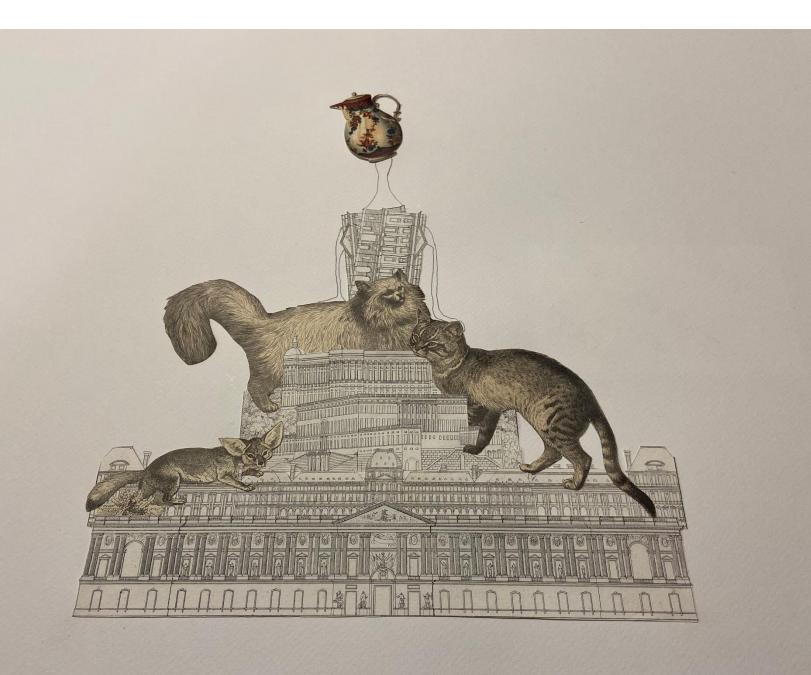

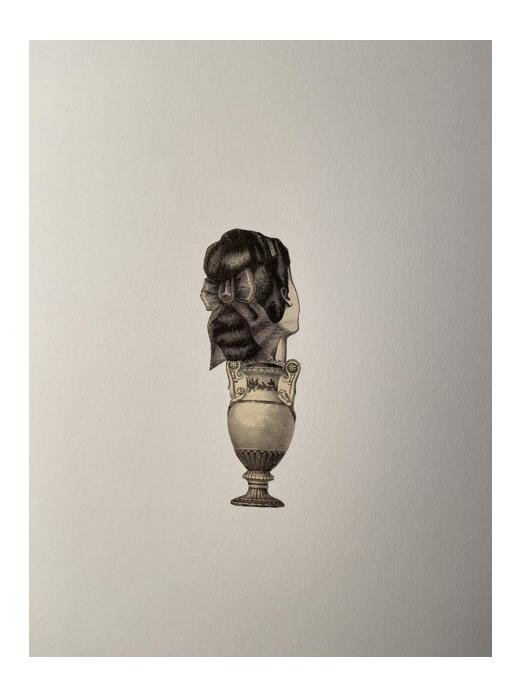

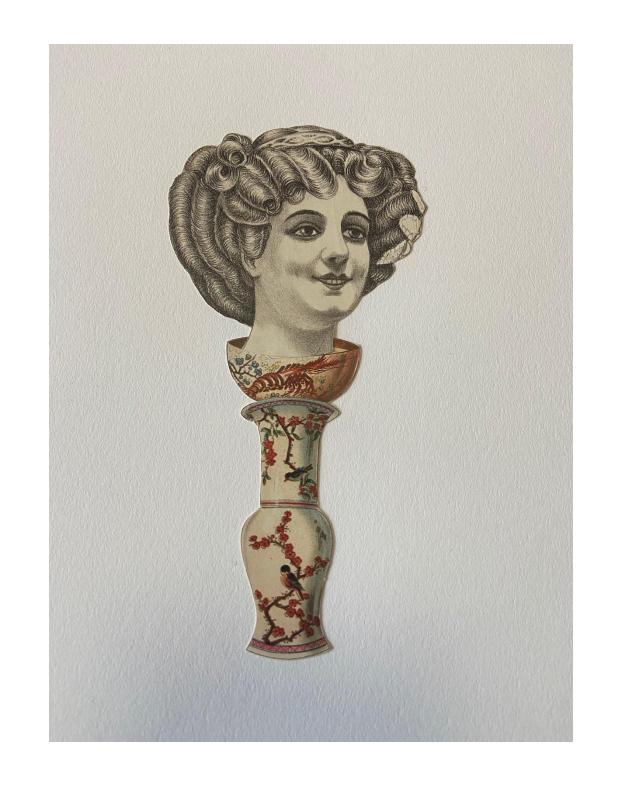

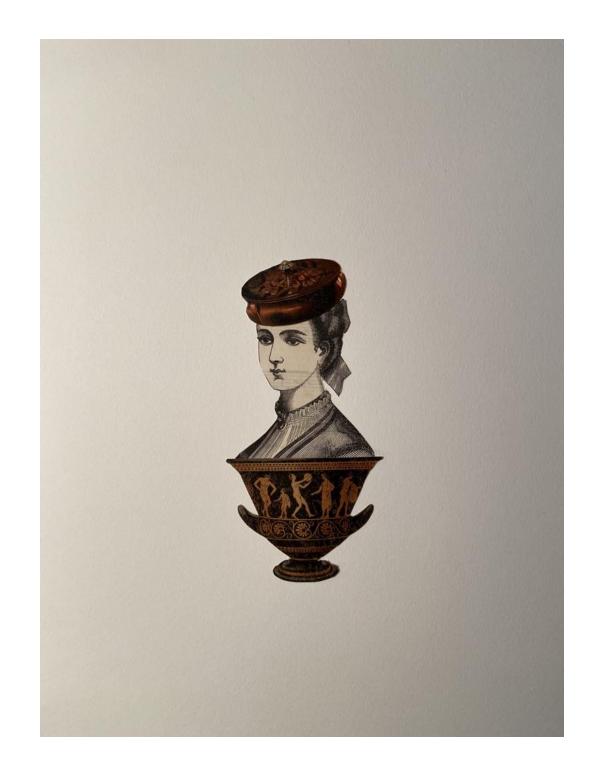

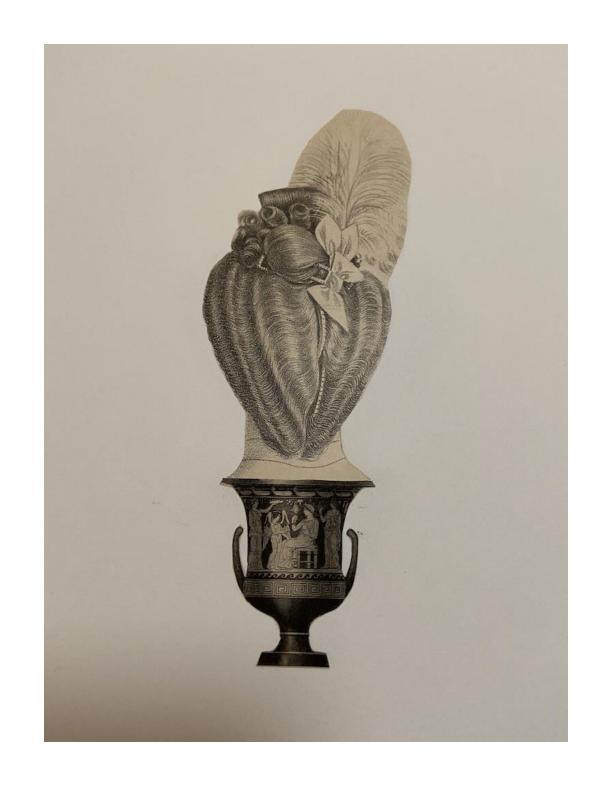

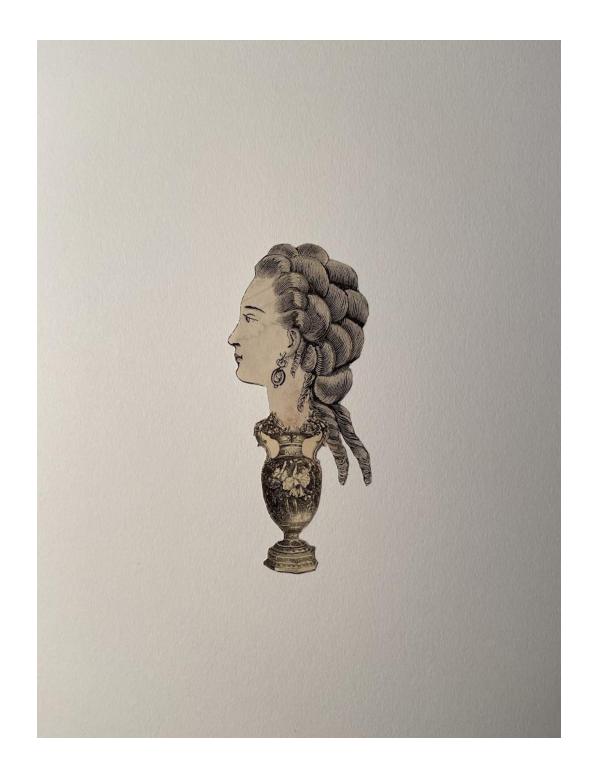

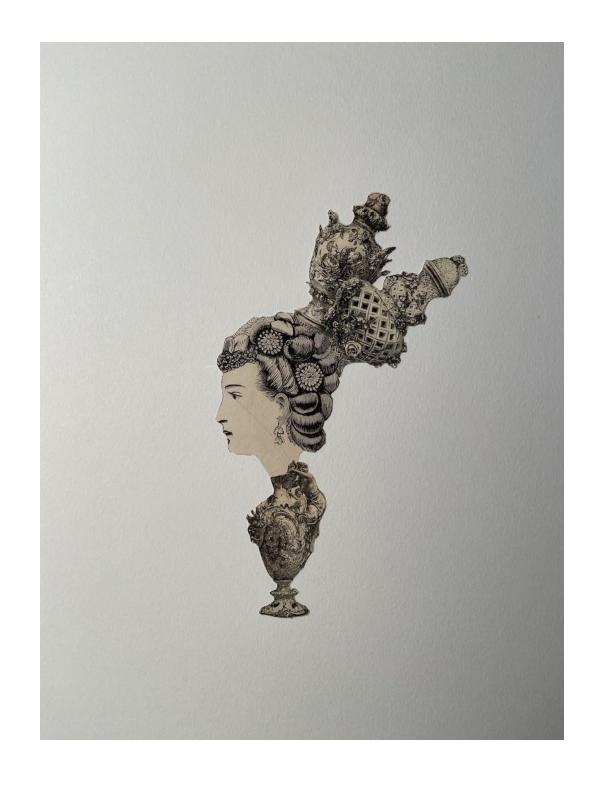

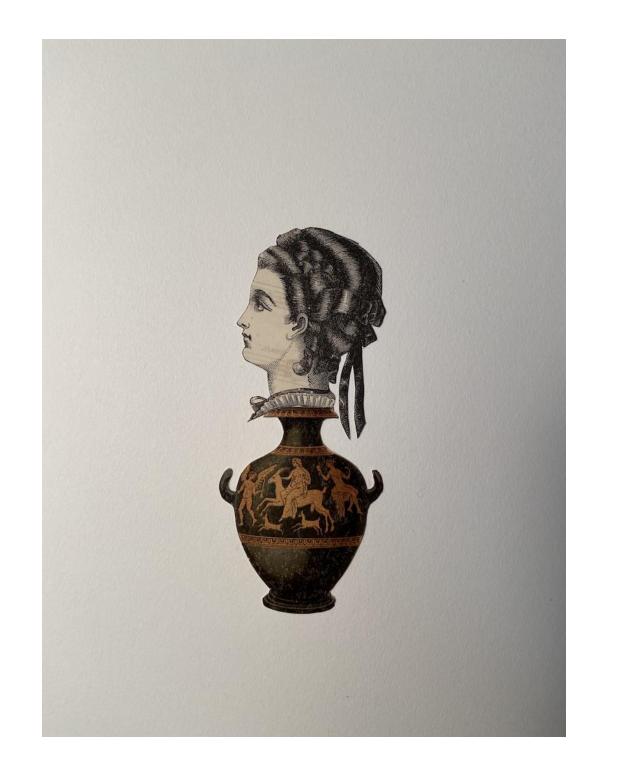

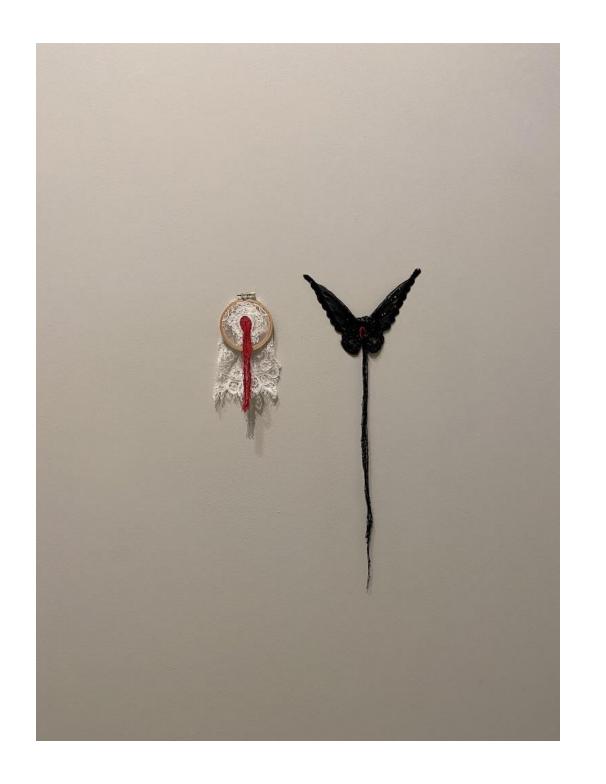

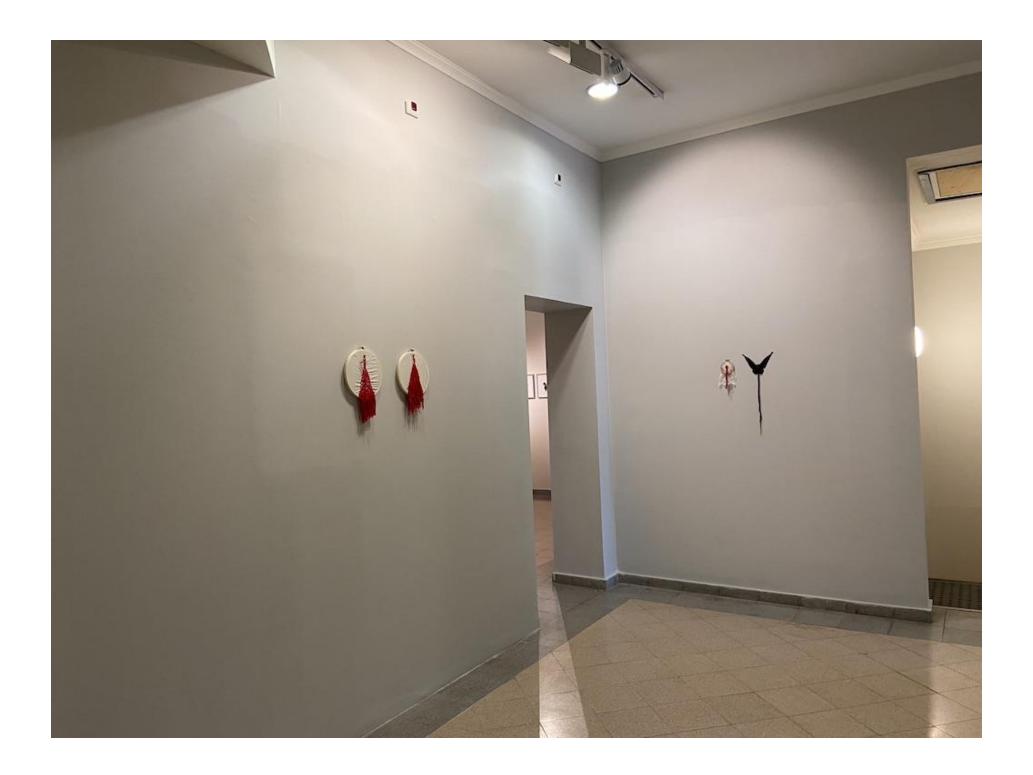

נלי אגסי – ביו

נלי אגסי (נולדה בישראל ב־1973, חיה ועובדת בשיקאגו) היא אמנית בינתחומית שעוסקת בפרפורמנס, מיצב, וידאו, טקסטיל, סאונד ועבודות על נייר. אגסי חוקרת את היחסים בין הגוף האנושי לאדריכלות דרך התמקדות באתרים ובהיסטוריות, בטראומות ובתקוות האצורות בהם. היא רוקמת סיפורים אישיים וקולקטיביים לכדי מארג אוניברסלי של היסטוריה חדשה.

אגסי מחזיקה בתואר שני מטעם הקולג' לאמנויות צ'לסי ותואר ראשון מטעם סנטרל סנט מרטינס, לונדון. עבודותיה הוצגו במוסדות וגלריות בינלאומיים רבים, כולל הארטס קלאב בשיקאגו, Aspect Ratio, הייד פארק ארט סנטר, מוזאון ישראל בירושלים, Poor Farm, טייט מודרן, מוזיאון תל אביב לאמנות, הטריאנלה של מילאנו, זאכטה בוורשה, גלריה פוקסאל בוורשה ובקרוב במרכז דן פריי לאמנות עכשווית בקופנהגן. אגסי היא אחת ממייסדות הארגון Fieldwork Collaborative Projects, ועמיתת קרן גרהם לשנת 2019, פולה מגנטיצ'נה, ורשה. היא מיוצגת על ידי גלריה דביר ופולה מגנטיצ'נה, ורשה.

Nelly Agassi – Short Bio

Chicago-based artist Nelly Agassi (b.1973, Israel) is a multi-disciplinary artist who works with performance, installation, video, textile, sound and works on paper. Her work explores the relationship between the human body and architecture, through investigating sites and their histories, traumas and hopes. She weaves personal and collective stories to a universal fabric of new history.

She received her MFA from Chelsea College and her BFA from Central St. Martins, both in London. Her work has been shown internationally at institutions and galleries such as The Arts Club of Chicago, Aspect Ratio, Hyde Park Art Center, The Israel Museum, Poor Farm, Tate Modern, Tel Aviv Museum of Art, La Triennale di Milano, Zacheta Warsaw, Foksal Gallery Warsaw and upcoming show at Den Frie Centre of Contemporary Art, Copenhagen. Agassi is a cofounder of the nonprofit organization Fieldwork Collaborative Projects and a 2019 Graham Foundation Fellow, Pola Magnetyczne, Warsaw. She is represented by Dvir Gallery and Pola Magnetyczne, Warsaw.

Prices

Pour Albert – 50x65cm, collage, 3,000 eur Pour Marie – 9x12", collage, 2,000 eur Home Work – 8" radius, embroidery, 2,500 eur